

Zasady sporządzania przypisów:

1. Przypis dolny powinien wskazywać imię (inicjał) i nazwisko wszystkich autorów przywołanej pracy (nie należy stosować skrótów et alii), jej tytuł, miejsce i datę wydania oraz strony (nie należy stosować określenia *passim*), np.:
  - K. Chojnicka, *Polska jako przedmurze i pogranicze. Perspektywa rosyjska*, [w:] *Pogranicza w historii prawa i myśli polityczno-prawnej*, red. D. Szpoper, P. Dąbrowski, Gdańsk-Olsztyn 2017, s. 5, 49.
  - Eadem, *Car i imperator*, Kraków 2010, s. 50.
  - S. Kutrzeba, *Historia ustroju Polski w zarysie*, t. 2: Litwa, Lwów 1914, s. 5-6.
  - Idem, *Historia źródeł dawnego prawa polskiego*, t. 1, Lwów 1925, s. 29.
  - Ibidem, s. 9-10.
2. Przy przywoływaniu orzeczeń sądowych należy podać w przypisie dolnym ich rodzaj, dzień wydania, sygnaturę oraz publikator (jeśli zostało opublikowane), np.: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2008 r., II OSK 821/08, ONSAiWSA 2009/6/116.
3. Akty prawne należy przywoływać z podaniem w przypisie dolnym ich tytułu, daty wydania, miejsca publikacji oraz jednostki redakcyjnej, np.: Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), art. 2.
4. Wykaz źródeł i opracowań powinien obejmować ułożone w kolejności alfabetycznej źródła, orzecznictwo i literaturę, np.: Chojnicka K., *Polska jako przedmurze i pogranicze. Perspektywa rosyjska*, [w:] *Pogranicza w historii prawa i myśli polityczno-prawnej*, red. D. Szpoper, P. Dąbrowski, Gdańsk-Olsztyn 2017; Kutrzeba S., *Historia ustroju Polski w zarysie*, t. 2: Litwa, Lwów 1914.